

รวมรฐนิม

พิมพ์แจก

ในงานฌาปนกิจศพ

นางล้วน พุกขุไ

320.54

ร155ด

ธรรมทาน (วัดแค นางเล็ง)

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๘๔

๘๗๗๘

รวมรฐนิยม

พิมพ์แจก

ในงานฉาปนกิจศพ

นางล้วน พุกขุไซ

ณ วัดสุนทรธรรมทาน (วัดแค นางเล็ง)

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๔๘๔

RECEIVED

กระทรวงศึกษาธิการ

เลขที่

390.54

81550

เลขทะเบียน

012003

10604

กรมสามัญศึกษา

คำนำ

ในการฉาปนกิจศพนางล้วน พฤกษุโช ณ วันที่
๓๐ เมษายน ศกนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจัดพิมพ์
หนังสือขึ้นสักเล่มหนึ่งสำหรับแจกในงาน เพื่อ
เป็นอนุสรณวัตถุ และมาคิดเห็นว่า ถ้าได้รวบรวม
รวมรัฐนิยมซึ่งรัฐบาล ประกาศ แล้ว มาพิมพ์ขึ้น
จะเป็นประโยชน์อย่างดี เหมาะแก่กาลสมัย กล่าว
คือ ได้ช่วยเผยแพร่รัฐนิยม เป็นการส่งเสริมนโยบาย
ของรัฐบาลในการสร้างชาติด้วย จึงรวบรวม
มาพิมพ์ขึ้น

อานิสงส์อันใดที่จะพึงมี พึงได้ จาก การ บำเพ็ญ
กุศลราศี ซึ่งข้าพเจ้าได้กระทำไป เพื่อประโยชน์
อันกว้างขวางนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศเป็นเปตพลี แก่
นางล้วน พฤกษุโช ภรรยาที่รักผู้ล่วงลับไปในทุก
ประการ.

เตียง พฤกษุโช

๓๐ เมษายน ๒๔๘๔

นางล้วน พุกษ์ไธ

ชาติะ ๒๔ มกราคม ๒๔๕๔

มฤตะ ๑๕ กรกฎาคม ๒๔๗๕

บัญชีเรื่อง

- ฉบับที่ ๑ เรื่องการใช้ชื่อประเทศ ประชาชน
และสัญชาติ
- ฉบับที่ ๒ เรื่องการป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ
- ฉบับที่ ๓ เรื่องการเรียกชื่อชาวไทย
- ฉบับที่ ๔ เรื่องการเคารพธงชาติ เพลงชาติ
และเพลงสรรเสริญพระบารมี
- ฉบับที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่อง
อุปโภคบริโภคที่มีกำเนิดหรือทำ
ขึ้นในประเทศไทย
- ฉบับที่ ๖ เรื่องทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ
- ฉบับที่ ๗ เรื่องชักชวนให้ชาวไทยร่วมกัน
สร้างชาติ
- ฉบับที่ ๘ เรื่องเพลงสรรเสริญพระบารมี
- ฉบับที่ ๙ เรื่องภาษาและหนังสือไทยกับหน้าที่
พลเมืองดี
- ฉบับที่ ๑๐ เรื่องการแต่งกายของประชาชนชาวไทย

ความนำ

เนื่องจากประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
รฐินิยมใช้ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติ ซึ่ง
ได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ
เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.
๒๔๙๔ แล้ว และเนื่องจากสุนทรพจน์ของนาย
กรัฐมนตรีที่กล่าวทางวิทยุกระจายเสียงแก่ ประชา-
ชนชาวไทยทั้งมวลในโอกาสจิตสมัยแห่งงานเฉลิม
ฉลองวันชาติ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ฉบับเดียวกัน และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐินิยมฉบับที่ ๒ เรื่องการป้องกันภัยที่
จะบังเกิดแก่ชาติ ซึ่งได้ประกาศ เมื่อวันที่ ๓
กรกฎาคม ๒๕๕๕ รัฐบาลเห็นสมควรจะ
ความหมายของรฐินิยมให้แจ้งชัดยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้
หน้าที่ของรัฐบาล แม้จะมีหลายอย่างหลายประ
การ และมีงานกว้างขวางเพียงไร ก็ย่อมสรุป

ความลงได้ว่า เป็นหน้าที่ที่ก่อสร้างความถาวร
วัฒนาให้แก่ประเทศชาติ

ความถาวรเป็นงานสำคัญยิ่ง ต้องทำก่อน แต่
ความวัฒนานั้นก็จะละเลยเสียมิได้

จำเดิมแต่ประเทศไทยได้เข้าสู่ระบอบใหม่ รัฐบาลได้พยายามสร้างความถาวรให้สำเร็จลุล่วงไปได้แล้วหลายประการ เป็นต้นว่า ได้แก้ไขสนธิสัญญาจนได้รับอิสรภาพในการเมือง การศาล และการเศรษฐกิจได้ ก่อสร้างกำลังป้องกันชาติให้แข็งแรงยิ่งขึ้น เพิ่มพูนความมั่นคงในทางการคลัง การเกษตร การพิทักษ์สันติสุขและอนามัยของประชาชน กับงานอื่นๆ อีกหลายอย่าง อันเป็นปัจจัยแห่งความถาวร

เพื่อให้งานที่ทำมาแล้ว และที่จะทำต่อไปได้ผลยิ่งขึ้น ประชาชนชาวไทยจำเป็นต้องปลูกคุณลักษณะขึ้นให้สมกับระบอบใหม่ ด้วยเหตุนั้นรัฐบาลจึงต้อง

สนใจในการสร้างความวัฒนาให้บังเกิดคู่กันไปกับ
ความถาวรที่ได้พยายามทำมาแล้ว

แต่การสร้างความถาวร กับ การสร้างความวัฒนา
นั้น วิธีการไม่เหมือนกัน การสร้างความถาวร อาจ
อาศัยกฎหมายบังคับได้ แต่การสร้างความวัฒนา
นั้นไม่สะดวกที่จะใช้กฎหมาย รัฐบาลจึงได้จัดให้
มีระเบียบการอันหนึ่งขึ้น เรียกว่า “ รัฐนิยม ”

รัฐนิยมมีลักษณะเช่นเดียวกับ พระราช นิยม ใน
สมัยก่อน ผิดกับแต่ว่าพระราชนิยมเป็นมติของ
พระมหากษัตริย์พระองค์เดียว ส่วนรัฐนิยมเป็น
มติของรัฐ ซึ่งตั้งขึ้นโดยอนุโลมตามมติ มหาชน
เป็นประเพณีนิยมประจำชาติ

ชาวไทยผู้หวังความวัฒนาถาวรของชาติพึงพร้อม
ใจกันเคารพและปฏิบัติตามรัฐนิยม ซึ่งรัฐบาลประ
กาศในราชกิจจานุเบกษา

สุนทรพจน์นายกรัฐมนตรี

ส่วนหนึ่งซึ่งกล่าวทางวิทยุกระจายเสียง แต่ประชาชนไทยทั้งมวล
ในอภิลักขิตสมัยแห่งงานเฉลิมฉลองวันชาติและธนวิสาขบูชา

๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๒

“อนึ่ง เมื่อได้พูดถึงเรื่องการศึกษากับการ รัก
ชาติแล้ว ก็ทำให้รู้สึกว่าคุณธรรมทั้ง ๒ ประการนั้น
ยังหาเพียงพอที่จะดลบันดาลให้พี่น้องชาวไทยเกิด
คุณสมบัติ เป็นที่นิยมชมชอบอย่างชาติอื่นเขาโดย
สมบูรณ์ไม่ ที่จะเรียกว่าสมบูรณ์ได้นั้น จำเป็นจะ
ต้องมีประเพณีนิยมประจำชาติอีกด้วย ซึ่งรัฐบาล
กำลังเตรียมการจะประกาศชักชวนพี่น้อง ชาว ไทย
ทั้งหลายให้ปฏิบัติตามในวันข้าง หน้า เป็น ครั้ง เป็น
คราวไปตามโอกาสอันสมควรเราจะเรียกว่า “รัฐ-
นิยม” คือการปฏิบัติให้เป็นประเพณีนิยมที่ดี ประ
จำชาติ เพื่อให้บุตรหลานอนุชนคนไทยเรายึดถือ

เป็นหลักปฏิบัติ รัฐนิยมนี้มีลักษณะและละม้าย
 คล้ายคลึงกับจรรยาบรรยาทของอารยชนจะพึงประ
 พุติกันเอง ในรัฐนิยมยังมีพฤติกรรมเพิ่มพิเศษ
 ขึ้นอีกอย่างหนึ่ง คือ “อำนาจมหาชน” อำนาจ
 มหาชนนั้น แปรรูปมาจากมติมหาชน ซึ่งเราเคย
 ได้ยินได้ฟังมาแล้ว หมายความว่า การทำสิ่งใด
 ให้ ดำเนิน ตาม ความ เห็น ของ ส่วน มาก ของ ชาติ
 ความเห็นดีเห็นชอบ ของ ประชาชน ส่วนใหญ่ นั้น
 ก่อให้เกิดอำนาจมหาชนขึ้น อำนาจมหาชนนี้
 สามารถทำการ ปรับ ปรุง หรือ ปราบ ปราบ กลุ่ม ชน
 ส่วนน้อยที่ยังว่านอนสอนยาก ไม่มีเวลาดีขึ้นมา
 เสมอกับผู้อื่นได้ การปราบปราบคนจำพวกนี้บาง
 ที่ก็ไม่อยู่ในข่ายของกฎหมายจะเอือมไปถึงเพราะ
 ยังไม่มีหลักอันใดมาเป็นกรณีให้ต้องสร้าง กฎหมาย
 ขึ้นสำหรับเรื่องนั้น ยกตัวอย่างเช่นผู้ชายคนหนึ่ง
 เขารังแกผู้หญิงผู้เป็นเพศ อ่อน กว่า ตน กลาง ถนน

หลวง รัฐนิยมก็มีว่าผู้ชายคนนั้นควรได้รับโทษ
 จากอำนาจมหาชน ให้สมกับ ความ ประพฤติผิด
 อารยชนนั้น หรือเช่นเมืองานุบุปผชาติวันที่ ๓
 เดือนนี้ มีบุคคลบางคนท้อแท้ทั้งศีลธรรมและการ
 ศึกษา แทนที่จะใช้ดอกไม้หรือลูกปา สายรุ้ง
 ขว้างนางบุปผชาติ กลับใช้ก้อนอิฐบ้าง ขยะมูล
 ฝอยข้างถนนบ้าง ของอาภุศลต่างๆ บ้าง นำเข้าไป
 ที่สตรีเพศเป็นต้น การกระทำอย่างนี้ไม่ใช่การ
 กระทำของคนเจริญแล้ว เพราะคนเจริญแล้วไม่
 รังแกเพศอ่อน และยิ่งในคราวนั้น สุภาพสตรี
 ได้มาทำงานเป็นการช่วยชาติด้วย ก็ยังเป็นการ
 กระทำไม่ดีดังว่านั้นเลย ฉะนั้นเมื่อเรามีรัฐนิยม
 ขน คนจำพวกนี้ก็ต้องได้รับโทษจากอำนาจ
 มหาชนโดยตรงและโดยทันที เหมือนดังเราเคย
 ได้ฟังเรื่องเกิดขึ้นในอารยประเทศบ่อยๆ ว่า คน
 ที่รังแกผู้หญิงก็ถูกราชฎรกลุ่มใหญ่จับตัวมา สำเร็จ

โทษเสียก็มี และคราวผู้ร้ายเข้าทำการปลงพระ—
 ชนม์พระเจ้าแผ่นดินยูโกสลาเวียในประเทศ ฝรั่ง—
 เสสเมื่อปีก่อนก็เช่นเดียวกัน อำนาจมหาชนได้
 เข้าจัดการกับผู้ร้ายคนนั้นเสียก่อนที่กฎหมาย บ้าน
 เมืองจะเออมแขนเข้ามาถึง แต่ของไทยเราอาจ
 ไม่ทำรุนแรงถึงเช่นนั้น จะเพียงรุมกันว่ากล่าว
 อย่างแรง หรือหยุดยั้งไม่ให้ฝนรั้นิยมของเรา
 หรือช่วยกันจับตัวส่งเจ้าหน้าที่ ก็น่าจะเพียงพอ”

แถลงการณ์

เรื่อง มติคณะรัฐมนตรีให้ประกาศ

วินัยให้ใช้ทำนองและ

เนื้อร้องเพลงชาติ

ตามประกาศการประกวดเนื้อร้องเพลงชาติ ซึ่ง
กรมโฆษณาการได้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคมและ
วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๘๒ นั้น ได้มีผู้ส่งเข้าประ-
กวด ๖๑๔ ราย คณะรัฐมนตรีได้ตั้งคณะกรรมการ
ที่มีปรึกษาสำนักราชมนตรีเป็นประธานกรรม-
การ และมีนายพันเอก หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต,
นายพันเอก หลวงพรหมโยธี, หลวงวิจิตรวาทการ
และนายวิลาศ โอสถานนท์ เป็นกรรมการ เพื่อ
พิจารณาคัดเลือกเนื้อร้องเพลงชาติที่ส่งเข้า ประ-
กวดนั้น แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา
ชาติอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกแล้ว รายงานต่อ

คณะรัฐมนตรีว่า เนื้อร้องเพลงที่ส่งเข้าประกวด โดยมากมิได้เป็นไปตาม กติกา ข้อ ๓ (ข) ที่ได้ ประกาศไว้ว่า ให้มีข้อความพอดี ๘ บรรทัด ส่วน บทเพลงที่มีความพอดี ๘ บรรทัด ก็มีเป็นจำนวน มากที่ร้องไม่ได้ถนัด คณะกรรมการได้คัดเลือก บางบทซึ่งเห็นว่าได้เป็นไปตามข้อ กติกา อย่าง มาก ที่สุด ก็มิทันอร้องได้พอควร มีข้อความพอดี ๘ บรรทัด และมีถ้อยคำไพเราะและปลุกใจให้ชาว ไทยบังเกิดความรักชาติ ทั้งเร้าใจให้เกิดความ ตื่นในชาติประเทศด้วย แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาพิจารณาเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคมศกนี้ เห็นว่า เนื้อร้องของกองทัพบก เหมาะสมที่สุด และเมื่อได้แก้ไขเล็กน้อย เพื่อให้ดียิ่งขึ้นทั้งเนื้อความและเนื้อร้องแล้ว ได้ลงมติ เห็นชอบพร้อมกันให้ประกาศรื้อนิยมให้ใช้บทเพลง

นั้นเป็นเนื้อร้องเพลงชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม
๒๔๘๒ เป็นต้นไป คือ

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย

ส่วนทำนองเพลงชาตินั้น ให้คงใช้ทำนองเพลง
ของพระเจนดุริยางค์ต่อไป

กรมโฆษณาการ

๑๐ ธันวาคม ๒๔๘๒

คำชักชวนของรัฐบาล
เรื่อง ขอให้พี่น้องชาวไทยร่วมใจกัน

พยายามปฏิบัติตามรัฐนิยม

ฉบับที่ ๕ ด้วยดี

ตามที่รัฐบาลได้ประกาศรัฐนิยมฉบับที่ ๕ เรื่อง
ให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภคบริโภค ที่มี
กำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑
พฤศจิกายนศกนั้น ความสำคัญมีดังต่อไปนี้

๑. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอันปรุง
จากสิ่งซึ่งมีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
๒. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกาย ด้วย
วัตถุที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
๓. ชาวไทยพึงช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพ การ
เกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรม และวิชาชีพของชาว
ไทยด้วยกัน
๔. กิจการสาธารณูปโภคอันใด ที่รัฐบาลหรือ

ชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยพึงพยายามใช้และ
สนับสนุน

๕. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย์ อุต-
สาหกรรม งานอาชีพ หรือวิชาชีพ อันได้รับการ
สนับสนุนโดยรฐนิยมฉบับนี้ ต้องพยายามรักษา
มาตรฐานปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และดำเนิน
กิจการนั้น ๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ

รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า รฐนิยมฉบับนี้เป็น
ปัจจัยอันสำคัญที่จะช่วยให้การผดุงเศรษฐกิจของ
ชาติและประชาชนชาวไทยลุล่วงเป็นผล สำเร็จ ไป
ได้ เพราะเมื่อมีผู้ใช้สินค้าไทยมาก ก็ย่อมเป็นทาง
ชักจูงพี่น้องชาวไทยของเราให้คิดประกอบเป็นสิน
ค้ามากขึ้น และพยายามปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น
ด้วย เมื่อผู้ประกอบได้พยายาม รักษา มาตรฐาน
และปรับปรุงคุณภาพสิ่งของให้ดียิ่งขึ้นแล้ว ก็
ย่อมเกิดความนิยมแพร่หลายออกไป เศรษฐกิจ

ของประเทศและประชาชนชาวไทยจะก่อ^๖ให้^๖เป็น
ผล^๕ได้^๕ด้วยวิธี^๕ทาง^๕หนึ่ง

ด้วยเหตุ^๕นี้ จึงเป็นความจำเป็น^๕ที่^๕พี่น้อง^๕ชาว^๕ไทย^๕
ทั้งหลายจะต้อง^๖พร้อม^๖ใจ^๖กัน^๖ยึด^๖ถือ^๖ และปฏิบัติ^๖ตาม^๖
รัฐธรรมนูญฉบับ^๕นี้^๕โดย^๖ทั่ว^๖ถึง^๖ ใน^๖ทาง^๖ราช^๖การ^๖นั้น^๖ ข้าราชการ^๖
การ^๖ได้^๖เริ่ม^๖ปฏิบัติ^๖เป็น^๖การ^๖นำ^๖อยู่^๖แล้ว^๖ ส่วน^๖ทาง^๖ประ
ชาชน^๖รัฐบาล^๖จึง^๖ต้อง^๖ขอ^๖ร้อง^๖ให้^๖พี่น้อง^๖ชาว^๖ไทย^๖พร้อม^๖
ใจ^๖กัน^๖ปฏิบัติ^๖อย่าง^๖แท้จริง^๖ ท่าน^๖หวัง^๖ความ^๖วัฒนา
ถาวร^๖ของ^๖ประเทศ^๖ชาติ^๖ ท่าน^๖ต้อง^๖การ^๖เห็น^๖เศรษฐกิจ^๖
ของ^๖ชาติ^๖และ^๖ประชาชน^๖เฟื่อง^๖ฟู^๖ ขอ^๖ได้^๖โปรด^๖เข้าใจ^๖
ว่า รัฐ^๖นย^๖มฉบับ^๕นี้^๕แหละ^๖เป็น^๖กุญ^๖แจ^๖ที่^๖จะ^๖ไข^๖เข้า^๖ไป^๖
สู่^๖ความ^๖สำ^๖เร็จ^๖ตาม^๖จุด^๖ประ^๖สงค์^๖ และ^๖ถ้า^๖พี่น้อง^๖ชาว^๖
ไทย^๖ทั้ง^๖หลาย^๖พร้อม^๖ใจ^๖กัน^๖ปฏิบัติ^๖ตาม^๖รัฐ^๖นย^๖ม ฉบับ^๕
ที่^๕ ๕ น้อย^๖อย่าง^๖เคร่ง^๖ครัด^๖แล้ว^๖ เรา^๖จะ^๖ได้^๖เห็น^๖ความ^๖เจริญ^๖
รุ่ง^๖เรือง^๖ทาง^๖เศรษ^๖ฐกิ^๖ของ^๖ชาติ^๖และ^๖ชาว^๖ไทย^๖ใน^๖ไม่^๖ช้า^๖
ตาม^๖คำ^๖ชัก^๖ชวน^๖นี้^๕ หวัง^๖เป็น^๖อย่าง^๖ยิ่ง^๖ว่า^๖ พี่^๖น้อง^๖ชาว

ไทยที่รักชาติทั้งมวลจะ ได้ช่วย กัน สนับสนุน และ
ปฏิบัติตามด้วยดีซึ่งจะเป็นการ แสดงถึง วัฒนธรรม
แห่งชาติไทยในปัจจุบัน และเป็นหลักฐานแก่ผู้
สืบสายโลหิตของเราต่อไปชั่วฟ้าดินสลาย

พิบูลสงคราม

กรมโฆษณาการ

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๒

๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๒

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐินิยม ฉบับที่ ๑
เรื่อง การใช้ชื่อประเทศ ประชาชน
และสัญชาติ

โดยที่ชื่อของประเทศนั้น มีเรียกกันเป็นสอง
อย่าง คือ “ไทย” และ “สยาม” แต่ประชาชน
นิยมเรียกว่า “ไทย” รัฐบาลเห็นสมควรถือเป็น
รฐินิยมใช้ชื่อประเทศให้ต้องตาม ชื่อ เชื้อชาติ และ
ความนิยมของประชาชนชาวไทย ดังต่อไปนี้

ก. ในภาษาไทย

ชื่อประเทศ ประชาชน และสัญชาติ ให้ใช้ว่า
“ไทย”

ข. ในภาษาอังกฤษ

๑. ชื่อประเทศ ให้ใช้ว่า Thailand

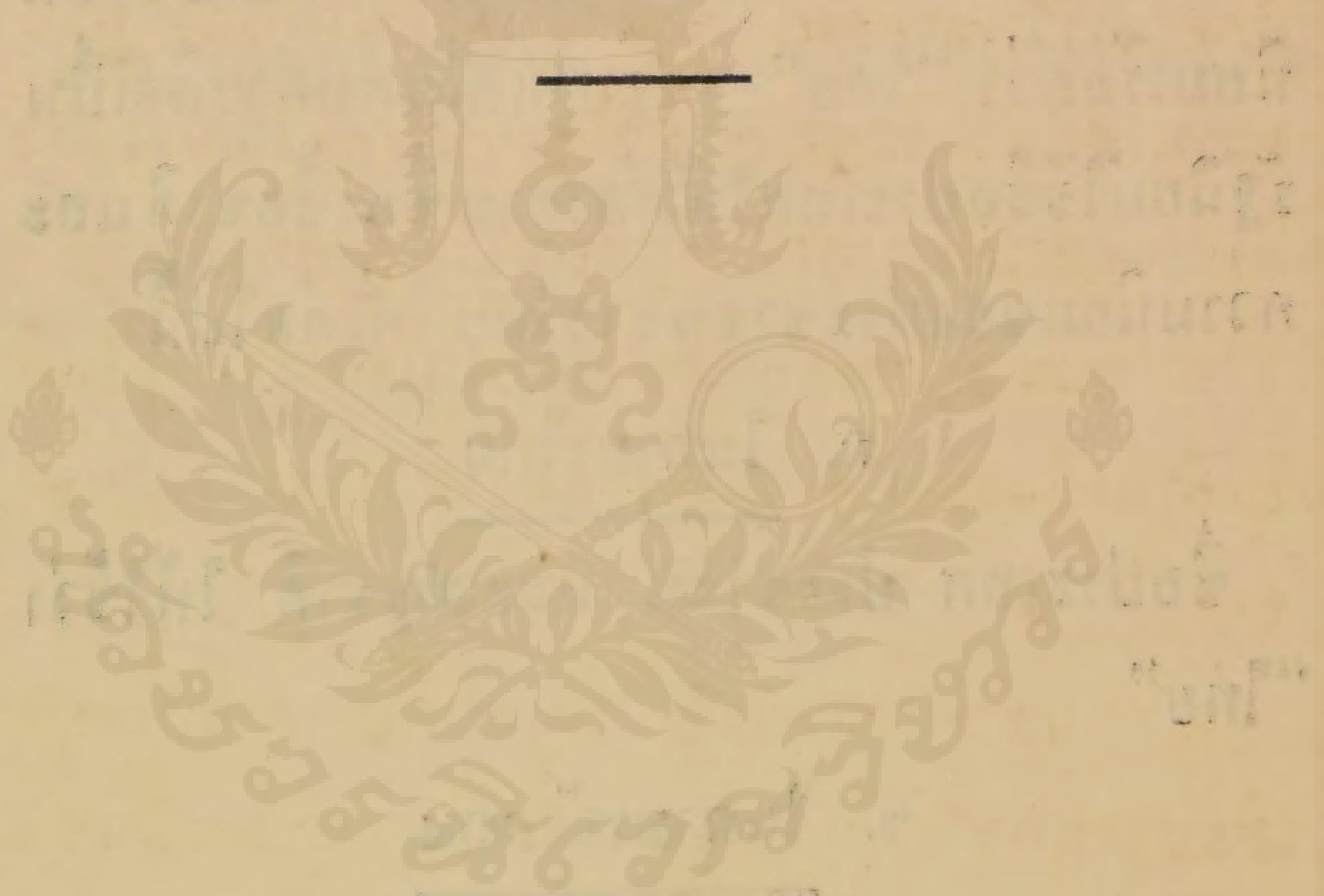
๒. ชื่อประชาชน และสัญชาติ ให้ใช้ว่า Thai

แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงกรณีที่มีบทกฎหมายบัญญัติ
 คำว่า “สยาม” ไว้ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน
 พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๒

เรื่อง การป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ

ด้วยรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า ชาติไทยต้องเป็น
ที่เทอดทูนของชาวไทยอย่าง สูงสุด เหนือ สิ่ง ใด ๆ
การป้องกันรักษาชาติย่อมเป็นหน้าที่ของประชาชน
ทุกคนที่ร่วมชาติกัน จักต้องป้องกันอันตรายหรือ
ความเสื่อมโทรมของชาติ ที่ อาจ มีมา ด้วย ประการ
ต่าง ๆ จึงประกาศเป็นรัฐธรรมนูญไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ชนชาติไทยต้องไม่ประกอบกิจการใด ๆ โดย
ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์และความ ปลอดภัย ของ
ชาติ

๒. ชนชาติไทยต้องไม่เปิดเผยสิ่งซึ่งอาจเป็นผล
เสียหายแก่ชาติ ให้ชนต่างชาติล่วงรู้เลยเป็นอัน
ขาดการกระทำเช่นนั้นเป็นการทรยศต่อชาติ

๓. ชนชาติไทยต้องไม่ทำตน เป็น ตัว แทน หรือ

เป็นปากเสียงของต่างชาติ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติไทย ต้องไม่ออกเสียงหรือแสดงตนเข้าข้างต่างชาติใน กรณี ที่ เป็น ปัญหา ระหว่าง ชาติ การกระทำเช่นนั้นเป็นการทรยศต่อชาติ

๔. ชนชาติไทยต้องไม่แอบอ้างชอขายที่ดินแทนชนต่างชาติ ในทางที่เป็นภัยแก่ชาติ การกระทำเช่นนั้นเป็นการทรยศต่อชาติ

๕. เมื่อปรากฏว่า มีผู้หนึ่งผู้ใดทรยศต่อชาติ เป็นหน้าที่ของชาวไทยต้องเอาใจใส่รับระงับเหตุนั้น ประกาศมาณวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยระเบียบ ระเบียบที่ ๓
เรื่อง การเรียกชื่อชาวไทย

ด้วยรัฐบาลเห็นว่า การเรียกชาวไทยบางส่วน ไม่
ต้องตามชื่อเชื้อชาติและความนิยมของผู้ถูกเรียกก็
ดี การเรียกชื่อแบ่งแยกคนไทยออกเป็นหลายพวก
หลายเหล่า เช่น ไทยเหนือ ไทยอีสาน ไทยใต้
ไทยอิสลาม ก็ดี ก็ไม่สมควรแก่สภาพของประเทศ
ไทยซึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะแบ่งแยกมิได้

จึงประกาศเป็นระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้เลิกการเรียกชาวไทยโดยใช้ชื่อ ที่ไม่ ต้อง
ตามชื่อเชื้อชาติและความนิยมของผู้ถูกเรียก

๒. ให้ใช้คำว่าไทย แก่ชาวไทยทั้งมวลโดยไม่
แบ่งแยก

ประกาศมาณวันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐนิยม ฉบับที่ ๔

เรื่อง การเคารพธงชาติ เพลงชาติ
และ เพลงสรรเสริญพระบารมี

ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า ธงชาติ เพลงชาติ
และ เพลงสรรเสริญพระบารมีเป็นสิ่งสำคัญประจำ
ชาติ พึงได้รับความเชิดชูเคารพของชาวไทยทั้งมวล
จึงประกาศเป็นรฐนิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อได้เห็นการชักธงชาติขึ้น หรือตงจากเสา
ประจำสถานที่ราชการตามเวลาปกติ หรือได้ยิน
เสียงแตรเดี่ยวหรือนกหวีดเป่าค่านับ หรือให้อา-
ณัติสัญญาณการชักธงชาติขึ้นหรือลดธงลง ให้
แสดงความเคารพโดย ปฏิบัติ ตามระเบียบเครื่อง
แบบหรือตามประเพณีนิยม

๒. เมื่อได้เห็นธงชัยเฉลิมพล ธงเรือรบ ธง
ประจำกองยุวชนทหาร หรือธงประจำกองลูกเสือ

ซึ่งทางราชการเชิญผ่านมา หรืออยู่กับที่ประจำแถว
ทหาร หรือหน่วยยุวชน หรือลูกเสือ ให้แสดง
ความเคารพ โดย ปฏิบัติ ตาม ระเบียบ เครื่อง แบบ
หรือตามประเพณีนิยม

๓. เมื่อได้ยื่นเพลงชาติ ซึ่งทางราชการบรรเลง
ในราชการก็ดี ซึ่งบุคคลบรรเลงในงานพิธีอย่างหนึ่ง
อย่างใดก็ดี ให้ผู้ที่ร่วมงาน หรือผู้ที่อยู่ในวงงาน
นั้นแสดงความเคารพโดยปฏิบัติตามระเบียบเครื่อง
แบบหรือตามประเพณีนิยม

๔. เมื่อได้ยื่นเพลงสรรเสริญพระบารมี ซึ่งทาง
ราชการบรรเลงในราชการก็ดี ซึ่งบุคคลบรรเลงใน
โรงมหรสพ หรือในงานสโมสรใด ๆ ก็ดี ให้ผู้ที่
ร่วมงาน หรือที่อยู่ในวงงาน หรือในโรงมหรสพนั้น
แสดงความเคารพ โดยปฏิบัติตามระเบียบเครื่อง
แบบหรือตามประเพณีนิยม

๕. เมื่อได้เห็นผู้ใดไม่แสดงความเคารพดังกล่าว
 ในข้อ ๑-๒-๓ และ ๔ นั้น พึงช่วยกันตักเตือน
 ชัดแจ้ง ให้เห็น ความ สำคัญ แห่ง การ เคารพ ธงชาติ
 เพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระบารมี
 ประกาศเมื่อวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยวิธีนิยม ฉบับที่ ๕

เรื่อง ให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภค
บริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

เนื่องด้วยสถานการณ์ของโลก อยู่ใน สภาพ สง-
ครามทุกประเทศทั้งที่เป็นคู่สงครามและ เป็นกลาง
จำต้องสนับสนุนการเกษตร การพาณิชย์ และอุต-
สาหกรรมของชาติเป็นพิเศษ คณะรัฐมนตรีได้
พิจารณาเห็นว่า ถึงเวลาจำเป็นที่จะต้องชักชวน
ชาวไทยให้กระทำเช่นนั้น จึงได้ลงมติเป็นเอกฉันท์
ให้ประกาศเป็นวิธีนิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอันปรุง
จากสิ่งซึ่งมีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

๒. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกาย ด้วย
วัตถุที่มีกำเนิด หรือทำขึ้นในประเทศไทย

๓. ชาวไทยพึงช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพ การ
เกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรม และวิชาชีพของ
ชาวไทยด้วยกัน

๔. กิจการสาธารณูปโภคอันใด ที่รัฐบาลหรือ
ชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยพึงพยายามใช้
และสนับสนุน

๕. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย์
อุตสาหกรรม งานอาชีพ หรือวิชาชีพอันได้รับการ
สนับสนุนโดยรัฐนยมนะบันนี้ ต้องพยายามรักษา
มาตรฐานปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และดำเนิน
กิจการนั้น ๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ
ประกาศมาณวันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐนิยม ฉบับที่ ๒
เรื่อง ทำนองและเนื้อร้องเพลงชาติ

ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า ทำนองและเนื้อ
ร้องเพลงชาติ ซึ่งได้ประกาศไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ นั้น ทำนองเพลงเป็นที่นิยม
แพร่หลายตามสมควรแล้ว แต่เนื้อร้องจะต้องมี
ใหม่ เพราะขอประเทศได้เรียกว่า ประเทศไทย แล้ว
จึงได้ประกาศให้ประชาชนเข้าประกวดแต่งมาใหม่
บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาคัดเลือกเนื้อร้องบาง
บทเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย คณะรัฐมนตรี
ได้ประชุมปรึกษาพิจารณาแล้ว ลงมติพร้อมกันตก
ลงตามบทเพลงของกองทัพบกได้แก้ไขเล็กน้อย
จึงประกาศเป็นรฐนิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. ทำนองเพลงชาติ ให้ใช้ทำนองเพลงของ
พระเจนดุริยางค์ ตามแบบที่มีอยู่ ณ กรมศิลปากร

๒. เนอร้องเพลงชาติ ให้ใช้บทเพลงของกอง
ทัพบกดังต่อไปนี้

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบแต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย

ประกาศมาณวันที่ ๑๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยวิธีนิยม ฉบับที่ ๓

เรื่อง ชักชวนให้ชาวไทยร่วมกันสร้างชาติ

โดยที่รัฐบาลพิจารณาเห็นว่า การที่ชาติของเรา
จะเจริญก้าวหน้าสมควรปรารถนาอันดีได้ ย่อมอยู่
ที่ข้าราชการจะต้องช่วยกันทำงาน ตามหน้าที่อย่าง
เข้มแข็ง และใฝ่ใจทุกวิถีทางที่จะช่วยสนับสนุน
พี่น้องชาวไทยให้มีทางประกอบอาชีพ โดยหวังให้
ฐานะของคนทุกคนดีขึ้นเป็นลำดับ

อนึ่ง งานสร้างชาติเป็นงานที่ใหญ่ยิ่ง ต้องช่วย
กันอย่างพร้อมเพรียง ถ้าพี่น้องชาวไทยทุกคนพยายาม
แสวงหาอาชีพอัน สุจริต สำหรับ ตนเอง และ
ครอบครัวโดยไม่เลื่อยงาน ประกอบการงานของ
ตนให้มีรายได้พอที่จะทำนุบำรุงครอบครัวของตน
ให้รุ่งเรืองยิ่งขึ้น ก็ย่อมจะทำให้ชาติของเราเจริญ
รวดเร็วโดยมีต้องสงสัย การที่พี่น้องชาวไทยช่วย

กันทำงานเช่นนั้น ย่อมได้ชื่อว่าร่วมกันสร้างชาติ
คณะรัฐมนตรีจึงลงมติเป็นเอกฉันท์ ให้ประกาศ
เป็นรฐนิยมไว้ดังต่อไปนี้

“ชาวไทยทุกคนต้องร่วมกันสร้างชาติ โดยทุก
คน ซึ่งกำลังกายจะต้องทำงานประกอบอาชีพเป็น
หลักแหล่ง ผู้ไม่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐานนับว่า
เป็นผู้ไม่ช่วยชาติ และไม่ควรได้รับความนับถือของ
ชาวไทยทั่วไป”

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

สำเนา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรฐินิยมฉบับที่ ๘

เรื่อง เพลงสรรเสริญพระบารมี

โดยเหตุที่ได้บัญญัติให้เรียกชื่อประเทศว่า ประเทศไทย รัฐบาลจึงเห็นควร แก่ไข บท เพลง สรรเสริญพระบารมี มิให้มีความ สยาม และ ตัดทอนข้อความและทำนองให้กระตัดรัดเหมาะสม ยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึง ลง มติ เป็น เอก ฉันท ให้ ประกาศ เป็นรฐินิยมแก้ไขบทเพลงสรรเสริญพระบารมีแบบพิสดารให้มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้าพระพุทธเจ้า

นบพระภูมิบาล

ขอบรรดาล

จงสิทธิตั้ง

คุณถวายไชย

เอามโนและศิระกราน

บรมกษัตริย์ไทย

ธประสงค์ใด

หวังวรหฤทัย

ชโย

ส่วนทำนองเพลงแบบสังเขปนั้น ให้คงไว้

ตามเดิม

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรฐินิยมฉบับที่ ๗

เรื่อง ภาษาและหนังสือไทยกับหน้าทพลเมือง

ด้วยรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า การที่ชาติไทยจะดำรงถาวร และเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปนั้น ย่อมต้องใช้ภาษาและหนังสือของชาติเป็นส่วนประกอบอันสำคัญ คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ประกาศเป็นรฐินิยมไว้ดังต่อไปนี้ :—

๑. ชนชาติไทย จะต้องยกย่อง เคารพ และนับถือภาษาไทย และต้องรู้สึกเป็นเกียรติยศในการพูดหรือใช้ภาษาไทย

๒. ชนชาติไทยจะต้องถือว่า หน้าทของพลเมืองไทยที่ดีประการที่หนึ่งนั้น คือ ศึกษาให้รู้หนังสือไทย อันเป็นภาษาของชาติ อย่างน้อยต้องให้อ่านออกเขียนได้ ประการที่สอง ชนชาติไทยจะต้องถือเป็นหน้าที่อันสำคัญในการช่วยเหลือ สนับสนุน แนะนำ

ชักจูงให้พลเมืองที่ยังไม่รู้ภาษาไทย หรือยังไม่รู้
หนังสือไทยให้รู้ภาษาไทย หรือให้รู้หนังสือไทย
จนอ่านออกเขียนได้

๓. ประชาชนไทยจะต้องไม่ถือเอาสถานที่ กำเนิด
ภูมิถิ่นนาที่อยู่ หรือสำเนียงแห่งภาษาพูดที่แปร่งไป
ตามท้องถิ่น เป็นเครื่องแสดงความแตกแยกกัน
ทุกคนต้องถือว่าเมื่อเกิดมาเป็นชนชาติไทย ก็มี
เลือดไทยและพูดภาษาไทยอย่างเดียวกัน ไม่มี
ความแตกต่างกันในการที่กำเนิดต่างท้องที่ หรือ
พูดภาษาไทยด้วยสำเนียงต่าง ๆ กัน

๔. ประชาชนไทยจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการ ปฏิ-
บัติตนเป็นพลเมืองดีแห่งชาติ ช่วยแนะนำชักชวน
กันสั่งสอนผู้ที่ยังไม่รู้ ไม่เข้าใจหน้าที่พลเมืองดีของ
ชาติให้รู้ ได้เข้าใจในหน้าที่พลเมืองดีแห่งชาติไทย
ประกาศมาณวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยรฐินิยม ฉบับที่ ๑๐

เรื่อง การแต่งกายของประชาชนชาวไทย

ด้วยรัฐบาลได้สังเกตเห็นว่า การแต่งกายของ
ประชาชนชาวไทยในสาธารณสถาน หรือที่ชุมนุม
ชน ยังไม่สุภาพเรียบร้อยสมกับวัฒนธรรมของ
ชาติไทย

คณะรัฐมนตรี จึงได้ลงมติ เป็น เอกฉันท์ ให้ประ-
กาศเป็นรฐินิยมไว้ดังต่อไปนี้

๑. คนชาติไทยไม่พึง ปราภฏ ตัว ใน ที่ ชุมนุมชน
หรือ สาธารณสถาน ในเขตเทศบาล โดยไม่
แต่งกายให้เรียบร้อย เช่น นุ่งแต่กางเกงขั้วใน หรือ
ไม่สวมเสื้อ หรือ นุ่งผ้าล่อยชาย เป็นต้น

๒. การแต่งกายที่ถือว่าเรียบร้อยสำหรับประชา-
ชนชาวไทย มีดังต่อไปนี้

ก. แต่งเครื่องแบบตามสิทธิและ โอกาส ที่ จะ
แต่งได้

ข. แต่งตามแบบสากลนิยมทำนองที่สุภาพ

ค. แต่งตามประเพณีนิยมในทำนองที่สุภาพ

ประกาศมาณวันที่ ๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สมัยนิยม เสาชิงช้า พระนคร
นายเป่งเคี้ยวผู้พิมพ์โฆษณา
วันที่ ๓๐ / ๔ / ๘๔